

קרן תרבות חיפה
Haifa Arts Foundation

קרן תרבות חיפה

קרן תרבות חיפה הוקמה בשנת 1976 ע"י עיריית חיפה משרד החינוך התרבות בישראל וסנט העיר החופשית ברמן שבגרמניה, לקידום חיי התרבות והאמנות בחיפה.

הקרן מופעלת ע"י עשרות מתנדבים שלוקחים חלק בועדות המייעצות המקצועיות ובתחומי הפעילות השונים.

במהלך שנות קיומה, יזמה הקרן את פעילויות רבות (שחלקן ממשיכות כיום גם ללא תמיכה שוטפת של קרן תרבות חיפה).

הקרן תומכת לאורך שנים במספר פרויקטים כגון:

1. פסטיבל חיפה להצגות ילדים
2. מאות ספרים שפרסמו ומפרסמים סופרים חיפאים
3. מאות כישרונות צעירים בתחומי המוסיקה
4. סיוע לאמנים בתחומי האמנות הפלסטית
5. פרויקטים רבים הקשורים לקירוב בין יהודים וערבים
6. קרן תרבות חיפה תמכה בפסטיבל הסרטים הבינלאומי של חיפה פרויקט הדגל של העיר.

לקרן תרבות הצטרפו תורמים שכספם מחולק לפעילות יעודית. **אחד מהתורמים הוא ישראל סבו ז"ל** שבשנה זו אנו מציינים עשרים שנה למותו. ישראל סבו ראה בקרן תרבות חיפה עוד בחייו ערוץ שבאמצעותו ניתן יהיה להעניק מלגות או מענקים לעידוד עשייה ויצירה של עובדי נוער בתחום החינוך הבלתי-פורמאלי בשטח התיאורטי והמעשי.

קווים לדמותו של ישראל סבו ז"ל

מהרצאתו של יואב הכרמלי בטקס חלוקת מלגות ע"ש ישראל סבו, אוניברסיטת חיפה, מאי, תש"ע:

ישראל סבו יליד סלובקיה בשנות ה-20, נפטר בשנת 2002.

במלחמת העולם ה-2:

לוחם במחתרת היהודית נגד גרמניה הנאצית, עסק בהברחת יהודים בגבולות סלובקיה-רומניה-הונגריה, נאסר ועונה ע"י הגרמנים. ניצל ע"י המחתרת ההונגרית (עקב המראה הלא יהודי שלו).

אחרי המלחמה:

ארגן הכשרות נוער לעלייה לארץ. עלה בעצמו עם חברי הכשרת נוער של "מכבי הצעיר", כשהוא משמש מדריך ומורה שלהם. הוא כונה על-ידם "רבה" וכך ידוע שמו בקרב חברי קיבוץ "כפר המכבי" והכשרת הנוער אותן הדרוך במשק. ישראל לימד אותם עברית, ספרות ולשון, תנ"ך, תורה שבע"פ, היסטוריה, תולדות הציונות ופרקים בפילוסופיה של החינוך. הוא הצליח "לחבר" את בני הנוער, ניצולי השואה כמוהו, מאירופה- עם הווי הארץ וסגנון החיים של בני החלוצים הצברים. היה איש ספר, משכיל, בחלקו אוטוידקט, דייקן ועקבי.

עם הקמת המדינה:

החל ישראל סבו לנהל את "המכון לחינוך הנוער- בית רוטנברג" על הכרמל. הוא ייסד את מסגרות ההכשרה של מדריכי נוער לישוב החדש, לעיירות הפיתוח ולמושבים החדשים.

שוב, "חיבר" את בני הנוער, בני העלייה מארצות ערב, עם הווי הארץ ותרבותה. זכור לי, כשבאתי (בשנות ה-60) לעבוד במכון, כמרכז סמינרים, נכנסתי לשיעור של סבו בנושא: "כיצד לאהוב ילדים" ע"פ ספרו של יאנוש קורצאק.

הייתי מרותק לדרך ההרצאה של ישראל, חשתי בחיבור הבלתי אמצעי שלו- איש מרכז אירופה ותרבותה עם בני ארצות המזרח, בני העלייה של אז, על התרבות והמסורת המשפחתית- קהילתית שהביאו עימם. ישראל שימש כ"אורים ותומים" בנושאי חינוך והכשרת מדריכי נוער, בבניית תוכניות לימודים למחנכים, במסגרות "החינוך המשלים הבלתי- פורמאלי". הוא העמיק ודייק בידע. לא השערות ולא גמגומים של "בערך".... תמיד צנוע, גר דירה קטנה בפנימיית המכון.

הפרק הגרמני:

למרות מלחמתו במחלת נגד הגרמנים במלחמת העולם ה-2, ראה בקשר עם הצעירים הגרמנים, הדורות החדשים, בבניית הגשרים איתם- משימה חינוכית- לאומית חשובה. הכול החל כאשר צעירה גרמניה נקלעה, במקרה, למכון "בית רוטנברג" ושאלה: "האם תסכים לדבר אתי?". השיחה נמשכה מספר שעות והשאר היסטוריה... ישראל קבל עשרות משלחות של מחנכים, עובדים סוציאליים ובני נוער מגרמניה ועמד בראש משלחות מקבילות מישראל לגרמניה. סבו רכש ידידים ומעריצים רבים בקרב הגרמנים, בני הדור החדש.

הוא שימש יועץ ומנחה במועצה לחילופי נוער של ישראל, כבר-סמכא פדגוגי וארגוני כאחד. המוניטין שלו התבססו על הדרך המיוחדת שבה הסביר את ישראל והעם היהודי. סיפר על השואה ותוצאותיה- אותן חווה על בשרו, על הקמת המדינה, על המצב הפוליטי באזורנו, על החיוב והשלילה, על הטעויות, לדעתו, עשייה החברתית-תרבותית בחברה הישראלית.

כל זאת בפני צעירים גרמנים, שרצו לשמוע ולדעת ואשר הוריהם לא דברו איתם על העבר הנורא. הדרך של סבו הייתה מתינות לא התלהמות, תשובה שקטה, עניינית, מושכלת גם בהתייחס לדברי ביקורת נגד ישראל. צניעות, ענווה, דיוק בדברים. דרך זו עוררה הערכה רבה ורצון מצד השומעים ללמוד ולדעת על הנושאים הנדונים, אשר שמעו מפיו.

הקרון:

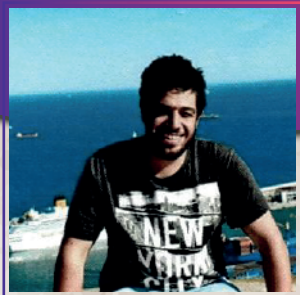
בשנותיו האחרונות, עם החמרה במחלתו, הקים ישראל סבו קרון למתן מלגות לחינוך נוער, במסגרות החינוך המשלים.

את מרבית הפיצויים וההגנה החודשית, שקיבל מגרמניה- תרם לקרון זו. הוא עצמו חי בצניעות, כמעט נזירית, לבדו. בנו היחיד נהרג בתאונת דרכים.

הזוכים במכגות צ"ש ישרזכ סבו
במסגרת קרן תרבות חיפה
לשנת תשצ"ב
מספרים צל צבודתם

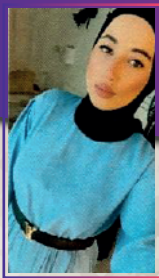

ירדן גוהר

שמי ירדן גוהר, נולדתי באילת גדלתי בירושלים הכרתי והתחברתי לעיר חיפה מאז שנת השירות שלי בתנועת הצופים ובעצם עד היום. אני בוגר תואר ראשון בתוכנית המצטיינים פיסיפס ללימודי פסיכולוגיה-פילוסופיה מטעם אוניברסיטת חיפה. תפקידי הוא מרכז הנהגת חיפה בתנועת הצופים, אני אחראי על כל הפעילות שמתרחשת באזור חיפה, הן מהפן החינוכי והלוגיסטי שטמון ביצירת פעילות בלתי פורמלית לנוער. כחלק מהפעילות שלנו אנו מייצרים פעילות סדירה ומשמעותית לכ- 4500 ילדים ברחבי העיר. הפעילות שלנו מאופיינת בנוער- מחנך נוער. מתוך אמונה שאת הנושאים המורכבים באמת רק הנוער מסוגל לפצח ולאפשר שיח פתוח ומעמיק. הפעילות שלנו מאופיינת בטיולים מאתגרים, פעילות התנדבותית ותרומה לקהילה שסובבת את השבט, משחקי צופיות ומיומנויות בטבע. כמו כן אנו מעודדים את החניכים שלנו לשירות משמעותי וליציאה לשנת שירות. אנו כתנועת הצופים פועלים לאפשר מקום למגוון רחב של אוכלוסיות בקרב הפעילויות שלנו, כמו שאומר הסלוגן "צופים לכל" כך גם האמונה שהפעילות שלנו צריכה להתאפשר לכל מי שמעוניין בכל ואנו פועלים על התאמת הפעילות והנגשת התכנים לכל האוכלוסיות בעיר. בנוסף, מתוך תפיסת תפקידו של הנוער אנו רואים בשיתוף פעולה עם העירייה בחשיבות עליונה כדי לעודד את הנוער לאקטיביזם בעיר.

**הפדמנולוגיה אני רוצה לפדמנולוגיה סבא- קין גיבול חיפה אף דוד אפילא
החניך פבלו פורנאי, אף כך שמתאגדן אבחר בי אקבלא פואלף אפמשי
פאבלו החניך פבלו פורנאי.
גדף רבף!**

החלה טוקאן

שמי האלה טוקאן, גרה בחיפה, בשנת 2016 סיימתי בגרות מלאה בהצטיינות (מגמת ביולוגיה ומדעי הסיביבה), בין השנים 2019-2021 למדתי לתואר ראשון של מדעי חברה ורוח באוניברסיטה הפתוחה- חיפה, התנדבתי למשך שנתיים במתנ"ס קלור- חליסה, במהלך שנות הלימוד עבדתי עם חינוך מיוחד כמדריכה לעמותת "אלווין", ובחופשות הקיץ מדריכה בוגרת בקייטנת "חליסה" דרך עיריית חיפה ומועדון הנוער גיבורים. משנת 2018 עד היו עובדת כרכזת נוער בתנועת נוער "אגיאל" בחליסה-חיפה. תפקידי היום כרכזת סניף הוא לחזק החינוך לערכים, טיפוח החשיבה וההתנהגות המוסרית והחינוך למעורבות ולאחריות חברתית הם בליבת התפיסה החינוכית שלי כרכזת, יחד עם זאת תפקידי כרכזת הוא בעיקר להתקרב ולהבין את החניך, חשוב להאמין בחניך ולתת לו תפקידים ולעודד אותו, כאן הוא רואה את עצמו בעל יכולת ומוביל. במסגרת תפקידי אני יושבת עם יועצת בית הספר פעם בחודש, בדרך כלל אני מקבלת מידע מוקדם על ילדים ספציפיים עם קשיים ומנסה להתקרב ולהתחבר אליהם. סוד ההצלחה מבחנתי הוא להכיל את החניך. מאמינה בכוח הנוער לפעול ולשנות ולהיות כוח משמעותי בחברה הערבית, שואפת להנחיל בקרב בני נוער ערכים למעורבות, אכפתיות, מנהיגות כלפי עצמם והזולת, צוות הסניף פועל למתן תחושת השייכות בשכונה ותנועת הנוער ובחברה ומעודד לעשייה חברתית ונתינה.

ברצוני להודות מקרב לרכזת סניף - קרן גיבול חיפה ולרכזת סניף - פאני פורטלי,
הודו על הסיוע, הצדקה והמיכה שהתקבלו אי פעם על המועצה האזורית.

הודו!!!

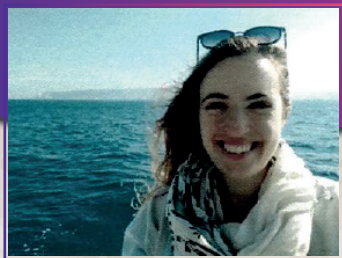
לירן בסון

שמי לירן בסון. נולדתי ב- 1997 בשכונת קריית אליעזר בחיפה. למדתי בבית ספר שלווח בשכונה ומשם המשכתי ללמוד בבית הספר לאומנויות רעות השש שנתי מייסודה של ויצו העולמית. כיום אני סטודנט לחינוך חברתי קהילתי במכללת אורנים. בתפקידי בתחום החינוך הקהילתי אני עובד כרכז מחוץ צפון של תנועת הנוער הלאומי בית"ר. כל חיי גדלתי בתנועות נוער, עשיתי שנת שירות בשכונת נווה דוד בחיפה ואף הייתי בגרעין נח"ל בשירותי הצבאי. אני מאמין כי הכוח לשנות נמצא אצל הנוער. כמו שזאב ז'בוטינסקי אמר "גלגל המנוף בחיי הציבור הוא הנוער" וזהו ציטוט אשר מלווה אותי בכל העשייה החינוכית שלי. נוער הוא הקרקע היציבה של המדינה ומשימתנו בתנועות הנוער הוא לחנך ולעצב אותם להיות אזרחים טובים יותר, חברים טובים יותר ואנשים טובים יותר.

בתפקידי, אני מלווה את הרכזים אשר פרוסים בסניפים ברחבי הארץ ובעזרת עבודת צוות טובה אנחנו מצליחים להגיע לכל נער ונערה. כמו שהנוער הוא הכוח, אני מאמין כי יש בידי את הנוער את הכלי החינוכי הטוב ביותר לחנך נוער אחר והוא הנוערים. הנוערים הם מעיין האנרגיה והוא הכוח שמניע את התשוקה לתיקון חברתי ולארץ ישראל טובה יותר.

ברצוני אפודגאקין סבו- קרן גרבור חיפה על קידום תחום החינוך פבאגי פורטואי.
תחום זה אינו זוכה אפודגאק ומספק ואני שמחה שיש אנשים שגומכים בנו ויודעים
מה חשיבותו של החינוך פבאגי פורטואי. מי ייגן ויחד נצאיה אפודגאק אנדעים, נעלוג
אדים ואודגאגימנכו ויצמחו בגנולוג פנולד ובארגונים פולונים.
גודפ נוספה פיא אמולקא פנולד אפודגאקיים בחיפה אשר נאולד
אגודגדי החינוך פבאגי פורטואי ומשמלגאנו כביגלמך ומקדם.

טליה ריטר

שמי טליה ריטר, בת 28. חברה בקיבוץ המחנכים של תנועת דרור ישראל. בוגרת תואר ראשון בחינוך בלתי פורמלי מטעם מכללת בית ברל, ומסיימת הכשרה לקבלת תעודת הוראה. עוסקת מזה עשור בחינוך- בשנת שירות, שירות כמורה חיילת במסלול הנח"ל, ולאחר הצבא בתפקידי רכז בתנועת הנוער העובד והלומד.

בשנים תשפ"א-תשפ"ב מרכזת את קן כרמל צרפתי של התנועה. במסגרת זו עוסקת ביצירת שגרת פעילות לקבוצות של ילדים ונוער, ליווי והכשרת מדריכים, הפקת טיולים ואירועים קהילתיים, העברת תכנים ערכיים בבתי הספר בשכונה. יזמה בשיתוף עם המחלקה לשירותים חברתיים ועמותות שונות בעיר עשרות התנדבויות של בני נוער, מחלוקת שי לקשישים לקראת חגים, איסוף מתנות לצוותים רפואיים, העברת פעילויות לילדי החינוך המיוחד ועד ניקוי חוף הים.

בנוסף, עוסקת בחיזוק החיים המשותפים בעיר דרך העברת תכנים בנושא לתלמידים, וניהול פרויקט בו מדריכים יהודים מעבירים שיעורי עברית לתלמידים בבתי ספר ערבים למען חיזוק יכולות התקשורת המדוברת ויצירת אמון וקירבה.

מדריכה מזה 7 שנים במרכז ההדרכה המעורר, אשר מקיים ימי הדרכה וסיורים לבתי ספר וארגונים שונים סביב התכנים של דמוקרטיה, גזענות, צדק חברתי, חברה רבת תרבותית, חינוך מיני, אחריות אישית ומעורבות חברתית.

מארגנת קהילתית של תוכנית רוג'ום בחיפה- קהילת צעירים מקומית שמאפשרת להם להכיר, ליזום פרויקטים משותפים ביחד, ליצור לעצמם מפגשי למידה ותרבות, ולהיות מחוברים לעיר ומשמעותיים בה.

מאמינה בכוחם של בני הנוער ושיש למבוגרים חובה וזכות לאפשר להם את מירב הכלים והמסגרת להתפתח ולהנהיג.

ח יוגב

שמי הוא רז יוגב, נולדתי וגדלתי בקיבוץ רביבים וכיום אני מתגורר בנהריה, כחלק מקהילת האומנים-מחנכים של תנועת תרבות בעיר. בשנתיים האחרונות אני מרכז את בית היוצרים של תנועת תרבות בחיפה- בית ליצירה, הדרכה ועשייה של ילדים ובני נוער.

במסגרת תפקידי אני מלווה מדריכים צעירים, מוביל פרויקטים אומנותיים ותרבותיים, מדריך בני נוער וילדים ויוצר שיתופי פעולה וחיבורים עם מוסדות חינוך, אומנות ותרבות בעיר.

בתור מדריך בתנועת נוער חשוב לי לפתוח מנהיגות ואחריות חברתית אצל החניכים באמצעות הדרכה, יצירה ויוזמה אישית וקבוצתית. בנוסף, אני שם דגש על חיבור למקום בו הם גרים, לאנשים החיים בו ומרקם החיים הקיים בו.

בשנה האחרונה הקמנו קבוצות שונות המובילות פרויקטים חברתיים-תרבותיים בעיר- קבוצת קולנוע המפיקה סרטים במתחם הסקייטפארק ומפתחת בו תרבות חיובית ומקורית, וקבוצת כתיבה יהודית-ערבית המקיימת מפגש קבוע בין בני נוער בעיר המתבסס על דיאלוג ויצירה משותפת. בנוסף, בתקופת סגרי הקורונה יזמתי ביחד עם צוות המדריכים תכנית הדרכות ברחוב ומפגש עם בני נוער בשעות הערב. ההדרכות התמקדו בשיחות, חלוקת משקאות חמים ויצירת מוקד חיובי לבני הנוער במרכז הכרמל.

אני נאדב ונאוקיר נאאד אגקן סאבו ח'י פגמיכה כי אפסח'אג'ל'אנו פ'חיר.
פגמיכה מדל'ש'אג'י נאאד א'נאג'א'מ'א'יב'צ'יפ'ה ל'ד'ו'ל'ה א'פ'א'ש'ך פ'ד'ר'ך.

נא'ד'ר'ך נאאד- כ'ז י'ל'כ'.